

Deky z lásky 2017 (9.2.2017)

Uvědomila jsem si nedávno, že jsem nejen už dlouho žádnou deku z lásky nešila, ale ani jsem se o tomto charitativním projektu nezmiňovala, a tak to musím napravit. S tím šitím to bude horší, protože v posledním roce není zdaleka tolik žádostí o deky, jako tomu bývalo dříve. Navíc je to teď pro mě nejmizernější období roku, protože v práci musím připravit závěrku k auditu a doma se snažím vymyslet a ušít soutěžní i nesoutěžní quilty na Prague Patchwork Meeting. Ty totiž taky mají závěrku v březnu.

Občanské sdružení (dnes spolek) Deky z lásky nechala zaregistrovat na jaře roku 2012 paní Dáša Hulmáková z Vlašimi, a hned začátku prázdnin, krátce po spuštění webových stránek, jsme zaregistrovali první žádost o deku. Do konce roku 2012 těch žádostí bylo víc než dvacet a dětem bylo předáno prvních dvanáct obrázkových dek. A do dnešního dne je těch ušitých a předaných dek více než tři stovky. Myslím, že to je obdivuhodné a že všechny spolupracující ženy a dívky si zaslouží velké poděkování, protože všechny ty krásné deky šijí ve svém volném čase a většinou i ze svých vlastních materiálů.

Vlastně bych asi měla ještě upřesnit, co to vlastně deky z lásky jsou, pro koho jsou určeny, proč je vůbec šijeme a kde se vlastně tato iniciativa objevila poprvé.

Deky z lásky jsou patchworkové přikrývky, které většinou vznikají ve spolupráci několika vyšivaček obrázků a švadlenek, které se často ani neznají. Nápad šít obrázkové deky pro vážně nemocné či postižené děti vznikl již v roce 1999 v USA, kde se od té doby šijí deky pod názvem Love Quilts, a během doby se tato iniciativa rozšířila po celém světě. V každé zemi platí trošku jiná pravidla, podle kterých se deky šijí.

U nás šijeme deky pro vážně nemocné či postižené děti do šestnácti let, které mají trvalé bydliště v České republice. Žádost podává zákonný zástupce rodiče, který následně vyplní krátký dotazník, a zdravotní stav dítěte doloží lékařským potvrzením; všechny tyto poskytnuté informace jsou samozřejmě důvěrné. A pak už žadatel jen napíše, co má dítě rádo, jaké barvy a jaké obrázky by si přálo na své dece mít. A pokud má dítě sourozence, tak nám sdělí i jeho preference, protože pro sourozence dětí vždy šijeme polštářky, aby také něco dostali a necítili se odtrčení.

Každá taková žádost se vypíše na našem webu a jednotlivé švadlenky, spolupracující s Dekami z lásky, se přihlásí na šití obrázků a následné zkompletování a ušití deky, případně polštářků.

Jak už jsem zmínila v úvodu, v současné době nám nedochází příliš mnoho žádostí o ušití deky. Tato skutečnost by mě těšila, kdybych mohla věřit tomu, že je to proto, že nemocných dětí je čím dál méně. Ale vím, že tomu tak bohužel není. Možná jen, že rodiče dětí, které mají podle našich pravidel na deku nárok, o nás vůbec nevědí, nebo vědí, ale mají obavy či se stydí o deku požádat.

Ale není proč se ostýchat nebo se bát. Proto prosím vás, milí čtenáři, pokud víte o někom, kdo by si mohl o deku požádat, řekněte mu, že stačí navštívit naše webové stránky <http://www.dekylasky.cz/>, kde se zájemce dozví všechny potřebné informace, nebo se může podívat na náš facebook <https://www.facebook.com/dekylasky/>.

Děkuji vám.

{fshare}